

வினாக்கள் நோல்மாஸ்டர்.

உபாத்தியாயர். ३

Vol. I.]

AUGUST, 1887.

[No. 3.

உபாத்தியாயர் பத்திரிகை பத்திராதிபருக்கு

ஐயா,

உலகத்தினால் பற்பல தொழில்களிலும் மேன்மையுள்ளதெனப் பல அறிஞர்களால் அங்கீரிக்கப்பட்ட நற்றெழிலில்கிய உபாத்திமைத்தொழி ஐந்த் தம்முண்ணேரது பெரும் புண்ணியத்தானும் தமது அருந்தவப்பெருக்கா னும் பெற்ற உபாத்தியாயர்களிற் சிலர் “இது என்ன தொழில் மேய்ப்பன் ஆடுமாடுகளைத் தினங்கோதோறும் மேய்த்துவருவதுபோல நாமும் சிறுவர்களை காட்டோறு மேய்த்துப் போராடவேண்டியது கம் தலைவிதியாயதே. ஒவ்வொருவருக்கும், பணவருவாய்க்குப் பல துறைகள் கணுவில் காட்டியிருக்க, நமக்கேணின்னம் உபாத்திமைத்தொழிலை விதித்துக் கெட்டு, அவ்யுபாத்திமைத்தொழிலையே எத்தொழிலினும் நற்றெழிலைனக் கொண்ட என்மனமுற்ற நியங்கத்தை ஒரு வாரு ஆற்றுமாறு எழுதப்படுகிறது சிலவரிகளுக்கு நும்பத்திரிகையின் ஓர் கோணத்தில் இடம்தருவீர்களென்று, உறுதியாய் கம்புகின்றனன்.

எத்தொழிலினும் உபாத்திமைத்தொழிலே
மேன்மை என்பது.

மனிதர்களால் இவ்வுலகத்தில் அனுபவிக்கப்படும் செல்வம் கல்விக்கூல்வம், பொருட்செல்வமென, இருவகைப்படும். அவற்றில் பின்னர்க்கூறிய பொருட்செல்வமோ, சிலையற்றதாயும், இவ்வுலக இனப்பத்திற்கு மாத்திரம் ஹேதுவாயுமுள்ளது. முன்னர்க்கூறிய கல்விக்கெல்வமோ, விலையுள்ளதும், இவ்வுலக வின்பத்திற்கே யன்றி மோட்சவுலக வின்பத்திற்கும் ஹேதுவாயுள்ளது. பொருட்செல்வமுடைக்கு, உரியராயுள்ளர்க்குப் பொருள்கொடுக்கு மியல்பினையுடையார்க்குப் பொருட்கொடையாளர்களென்றும், கல்விச் செல்வமிக்கடைக்கு, தம்மையங்கடைக்கு கல்வியில் வரிஞ்சான வித்தியார்த்திகளுக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கு மியல்பினையுடைய பெருமக்களுக்குக் கல்விப்பொருட் கொடையாளர்களென்றும், உபாத்தியாயர்களென்றும் பெயர் விளக்குகின்றது.

பொருட்கொடையாளர் பொருளில்லாதார்க்குப் பொருள்கொடுப்பின், அப்பொருள் கையிலுள்ளவரை ஆவர்களுக்கு வேண்டுமென கொண்டு கை மண்டயலாகும். எவ்விதத்தாலேனும் அப்பொருளையின் மறுபடியும் உடை

யவரிடம் போய் ஏற்றலாகிய இழுதொழில் புரியகெனிடும். தமிழ்மையடைக்கு யாசித்தேரர் பிறனா மறுபடியும் போய் யாசியங்களும் பெரும்பொருள் குவித்தவைத்த வாரிக்கொடுப்போர் எவ்விலகுமில்லை. அரசர்கள் போன்ற பெரும்பொருளாளர்களும் தமிழ்மையடைக்கு பல்வில் சிலருக்கன்றி யாவருக்கும் பிறரிடம்போய் ஏற்காவண்ணம் போருட்கு வைவத்தலரும். (பிறரிட மேற்காலன்னமிருந்துவுக்குத் தமிழுடும்பத்திற்கும் தமக்கும் வேண்டும் உண்டி. ஆடைகளுக்குத் தகுக்க பணவருவாயிருப்பது போதுமானது) இங்கானமாகப் பொருட்கொடையாளர்கள் யாவருக்கும் திருப்பதிசெய்ய வல்லாரில்லையென்பதும் தங்களால் கொடுக்கப்படும் கொடையால் கீழ்த்த குமதுபவிக்க மேற்தலில்லையென்பதும் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைவடையுமென்பதும் கண்குவிளங்குகின்றன.

கல்விப்பொருட் பெருக்கொடைபாளர்களேன் உலகமேத்தும் உபாத்திமாந்தொழிலையுடைய பெருக்கையூரோ தமிழ்மைவந்தடைந்த கல்வியில் வரியவர்களாகிய வித்தியார்த்தினங்குக்கு ஏற்குமாது அழியாப்பெருக்கெல்லீப் பொருளைக்கொடுத்து அதை அயர்கள் வேண்டுமானவுமானுபவித்துப் பிறருக்கும் வாரி வாரிக்கொடுப்பினும் ஜிறிதனவுக் குறையாத மெஜ்மேஹும் விருத்தியடையும்படி வரையாது கொடுக்கின்றார்கள். செல்லப் பொருட்கொடையாளர்தமிழ்மை வந்தடைக்கோர்க்கு எவ்வளவு கிதிகொடுப்பினும் தாங்கள் கொடுக்கும் பொருள் பெறுவேர் கல்வதிலினாரில்லாக்கால் அங்கிதியினால் பல தன்பங்களையும் எண்ணிற்கத் பாவச்செயல்களைப்புழுந்தாக்கலாம். கல்விப்பொருட்கொடையாளர் கிதிபெறுவேர் மேற்கண்ட துண்பங்கள் என்னளவு யின்றை உலகிலுள்ளவனாயும் பல ஏற்றுறைகளிற் பயின்று பெருக்கிக்குலவீட்டாகத் தாழுமானுபவித்துப் பாத்திரமறிக்கு வரியார்க்குல்கொடுத்த உலகில் பெரும் புகழ்ப்படுத்தோங்கி மறுகையினும் சுக்கிதானங்கத் துறைக்கு வருகிய பெருங்கருளைக் கடவுள்து பரிசூரானதுக்கிரகத்தினால் மோட்சமாடையும் வழியையும் காட்டோறாக்குத்து அங்கனமே அடைவரென்பது ஒவரானும் மறுக்கொண்டதாயிருக்கின்றது.

உபாத்திமைத் தொழில் மிக்க மேன்மையற்றதொழிலென்ற சிலர் சொல்லுவதும் அங்கீரிக்கத்தாகத்தே—ஏனெனில் உபாத்தியாயா கன்குமதித்து மேன்மைப்படுத்தாதார் என்குமில்லை. எந்தகைய செல்வங்களுடைய பின்னையும், அதிகாரங்களைடைய குழுக்கையும் உபாத்தியாயிடத்தில் படிக்கவரவேண்டியது இன்றியனம்யாததாயிருப்பதால் அயர்களாலும் மற்றையோர்களாலும் அதிக மேன்மை பெற்றுவருகிறார்கள். அவர்களை உபகரியாத உயர்த்த இடமும் தாழ்க்க இடமும் கிடைக்குமோ? இத்தகைய மிக்கமாட்கிமூபோருக்கிய உபாத்திமைத் தொழிலையுடைய மேலோர் தமிழ்மைத்தாமே கொடுத்துகொள்ளவும் பிறாரல் இகூப்படவும் காரணம் அகாரணமாயிருக்கிறது. இதை விடுவேன்மேலோரும் கேவகாவிருத்தியாகிய எவ்வித உத்தியோகங்கு செய்த வினாம் உபாத்திமைத் தொழிலே கண்றெங்கொண்டு குசலவித்தடையே (உபாத்திமைத் தொழிலே) உத்தமமான தென்றும், விவசாயங்க்கெய்தலும் வியாயாரங்க்கெய்தலும் மத்தியமான தொழில்கள் முயற்சியென்றும், உத்தியோகங்கு செய்தலாகிய கேவகாலர்த்தி அதமமான தென்றும், மூட்டடைக்கமங்குது ஜீலிப்பது செத்தபிழைப்பென்றும் கூறியிருக்கின்றனர் (கலோகம், உத்தமம் குசலவித்தாத மத்யமம் கிருவியானிலும் அதமம் கேவகாலிர்த்தி பார்கோ மிருதஜீவனம்) கிப்பொருளு இங்கியாவினும் அங்கோயாடுமுதலிய பல காக்கதோ

ங்களிலும் உபாத்திமைத் தொழிலையே நற்றெழிலைக்கொண்டு மேன்மையடைஞ்சுவருபவர் அநேகர் இருக்கின்றார்கள். உபாத்திமைத் தொழிலால்தான் உலகஞ்சிரப்பட்டு ஒழுங்காய் டெக்டுவருகின்றது. அஃது இல்லாவிடில் நாகரிகமேது, அரசாக்கிழுநையேது; வியாபாரமேது; கடிதப்போக்குவரவேது, சட்டதிட்டங்களேது; மனிதர்கள் ஞானமடைஞ்சு உய்யும் வழிதானேது; எவ்வித நற்றெழிலுமின்றி உலகஞ்சிரகெட்டு இருக்குமென்பது தின்னேம். நாகரிகவிருத்தி ஒவ்வொன்றிற்கும் மூலகாரணமாயும் உலகம் ஒழுங்குபட்டு நடக்க ஆதாரபூதமாயும் சுவலோக நாயகராகிய பரமதார கிதியின் பேரூரையடைய வழிகாட்டுத்தான் மூலஸ்தானமாயுமுள்ள கல்வியறிவைப் போதிக்கும் உபாத்திமைத் தொழிலே எத்தொழிலிலும் மேன்மை யெனவேண்ணி அத்தொழிலைக் கைக்கொண்டிருக்கும் மகான்கள் கொஞ்சஞ்சிரமமெடுத்தப் பாலகர்கள் தாங்கள் கற்பிக்கும் விஷயங்களை எனிதினுணருமாறு தகுத்தவழிகளைக்கண்டிப்பித்தது அங்கனமே கற்பிப்பது மன்னியில் மேற்கண்டவழிகளைத்தெளிவாப்பக் காட்டும் சிகிஞ்செட்ட புஸ்தகங்கள் பலவற்றையும் மேற்சங்கதிகளை பேருதிக்கும் பல பத்திரிகைகளையும் வாங்கிப்படித்து சுலபவழிகளை ஆராய்ந்தறித்து இலகுவிற் பாலகர்களுக்குக் கல்வி போதுத்து அவர்களை இவ்வுலகச்செல்வழும் மோசாவுலகச் செவ்வழும் அனுபவிக்கும்படி. செய்யத் தயவு புரிவார்களென்று அன்றேநோ மிக வேண்டியக்கொள்ளுகின்றனன்.

இங்களும், ஒர் உபாத்தியாயன்

வி னு வி டை.

கூ-வது பக்கத்திலிருக்கும் வினாக்களுக்கு விடை.

(1.) சொல்லுவதெதமுதலினாவதென்ன? பிள்ளைகள் எழுதும் போது ஒருவன் பலகையை மற்றெழுருவன் பாற்காமல் என்ன சாதனங்கள் பண்ணுவரம்?

சொல்லுவதெதமுதலினாகும் பயன்கள் என்னெனில், சொல்லுவதைப் பின்னைகள் தப்பில்லாமல் வரையவேண்டுமென்பதும், கையெழுத்துப்படியவேண்டுமென்பதும், செவியின் கேட்கும் சக்தியை கூர்மைப்படுத்தவேண்டுமென்பதாம்.

ஒருவன் பலகையை மற்றெழுருவன் பார்க்காமலிருக்க, ஒருவனுடைய மூக்கும், மற்றெழுருவன் பார்க்க நிற்கச்செய்வது; அல்லது ஒருவனுடைய மற்றெழுருவனை நிற்கச்செய்வது; உபாத்தியாயர் பின்னைகளையே முக்கியமாய்க்கலனித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இல்லையாயின் எப்படியாயினும் பின்னைகள் மோசங்குசெய்வார். 5 அல்லது 6 பின்னைகளிருக்கும் வகுப்புக்கு பென்சுக்கு இருவரை உட்காரணவத்தால் போதும்.

(2.) நீ உபாத்தியாயிருக்கும் வகுப்புக்குக் கால அட்டவணை எற்படுத்து.—இதற்குமுன்பத்திரிகையை.

(3.) நீ பாடம் கற்பிக்கும்பொது எவ்விடத்திலிருப்பாய் அப் படியிருப்பதற்குக் காரணம் கூறுக.

போர்ட்டு வகுப்புக்கு இடதுபக்கமுலையிலிருக்கும் அதற்கு வலதுபக்கத் திளாவது யாவரையும் பார்க்கும்படியான வகுப்பின் கடிவிலாவது சிற்கவேண்டும்.

வேறு எவ்விடத்திலாவதிலிருந்தால் பின்னொகள் முழுமைபையும் பார்க்க முடியாது. போர்ட்டுக்கு இடதுபக்கத்திலாவது மற்ற எந்த இடத்திலாவதிருந்தால் அடிக்கடி போர்ட்டுக்குவங்கு எழுத சங்கடமேயல்லாமல் காலமும் விருதாவாகும்.

(4.) பின்னொகளுக்கு வீட்டில் படித்துக்கொண்டுவர பாடம் கொடுப்பது நன்மையா, அதைப்பற்றி விசிதமாய் எழுதுக.

பின்னொகளுக்குக் கற்பிக்காத பாடத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் கிடைத்தாங்களாய்வு கற்கப்போகிறதில்லை. அதற்கு வீட்டில்லொரு உபாத்தியாயனாகவத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடில் பாடத்தைக் குட்டிபாடம் பண்ணவேண்டும். உபாத்தியாயர்களை வகுத்துக்கொண்டால்கூட அவர் சாதாரணமாய் ஒரேமாதிரியாய்க்கற்பிப்பதில்லை. வீட்டில் சொல்லிக்கொடுப்பதீதப்போ சரியோ நன்றாய் மனதில் பதிந்துவிடுகிறது, பாடசாலைக்குவங்கத்திப்பிறகு சரியான வழியில் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயருக்கு அது சரிப்படுவதில்லை. பிறருவீட்டில் கற்பித்ததை மறக்கடித்து தன்னுடையமாதிரியில் கற்பிக்கவேண்டும். அதுவும் மறந்தபோகும், இதுவும் மனதில் சிற்காது. உபாத்தியாயர் நான்முழுதும் தொண்ட்டபோகக்கதற்கியும், ஒன்றும் வரவில்லையே என்பதற்கு இதே காரணம். இலக்கணத்தில் ஒன்றும் தெரியா வகுப்புக்கு இரண்டுமாதத்திற்குள் கற்றுகொடுக்கும் படிப்பை மூன்று வருஷம் குட்டிபாடமாய்க் கற்றுவங்த வகுப்புக்கு ஒரு வருஷத்தில் கற்றுக்கொடுப்பது கடினம். பின்னொகளுக்குப் புத்திக்கு எட்டாத ஒன்றையும் அவர்களை செய்யச்சொல்வது மிகவுகிடல்.

—:—

பிரதமை சிட்டைச்.

—————

தவர்மெண்டார் முன்பு அனேக காலேஜாக்ஜீயும், ஹஸ்ஸல்களையும், மிடில் பிரைமரி ஸ்கல்களையும் பாதுகாற்றுவதங்கிருந்தார்கள். கொஞ்சாரளைக்குமுன் நம்ம கவர்னர் ஜெனரலாயிருந்த ரிப்பன் பிரபுவானவர் தற்காலப்படிப்பின் சிலைமையை விசாரிப்பதற்காக ஒரு கமிஷனை ஏற்படுத்தினார். அதைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியா முழுமையும்சுற்றில் வித்தியாப்பியாகச்சில் வெளுங்களாய் அந்போகப்பட்ட அனேகளின் அபிப்பிராயத்தை விசாரித்து கடையில் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். அம்முடிவினால்லவினையும் நன்மை தீவையும், அதினாலுண்டாகும் இந்துதேச வித்தியாபிவிரத்தியும் அப்பொழுது தெரிகில்லையாயினும் இப்போது தெரியவந்ததென்பதற்குச் சுந்தியமில்லை. கொண்டிக்குதிரைக்கு சுருக்கினதாக்கு என்றால் அவ்வேற்பாடுகளை அல்ல கவர்மெண்டாருக்கு பண்த்தைமீற்க என்னென்ன அனுகலங்களிருந்தனவோ அவைகளை யெல்லாம் உடனே செய்துவிட்டனர். அதாவது காலேஜாகளையெல்லாம் எடுத்துவிட்டனர், வைற் ஸ்கல்களை, வோகல்பண்டு முனிசிபலார் வசம் ஒப்புவித்தனர். சிலதைபொத்தியாய் எடுத்துவிட்டனர்; மிடில் ஸ்கல்களையெல்லாம் கைகழுவதிட்டனர்; தங்கள் வசத்திலிருந்த பிரமைரிஸ்கல்கள் சிலவேயாயினும் அவைகளையும் துறக்கனர். ஆகிய

39

இவைகளெல்லாம் செய்தது. தங்களுக்கும் மேல் படிப்பிக்கும் சம்பந்தம் கூடாதென்றும், பிரமைரி ஸ்கல்களையும் அதைச் சேர்ந்த வித்தையையும் விரத்திபண்ண வேண்டுமென்னுஞ் சாக்குகொண்டுபோலும். சொன்னது போல் இதுவரைக்கும் பிரமைரிபாடசாலகளை விரத்திபண்ண என்ன கடத் தியிருக்கிறார்களென்றால் ஒன்றுமில்லை. காலேஜை முதலானவைகளை எடுத்து விடுவதிலிருந்த சுருக்குப்பு, இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சமேஜும் தோன்ற வில்லையே. தங்களுக்கு சொந்த பாடசாலைகள் சில, சிராண்டினேட் சப்பப்பிரகாரம் பிரமைரி ஸ்கல்களுக்குட் உதவி, லோகல்பண்டிலிருந்தும், முனிசிபாலிடியிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. படிக்கமாட்டார்கள், தங்களுடைய பணம் செலவாகாது என்ற எண்ணத்தோடு, ஒட்டர் பாடசாலைகளுக்கும் குரும்பர் பாடசாலைகளுக்கும் சிராண்ட் உதவி செய்கிறோம் மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் படிக்க, ஆரப்பித்தவிட்டால் பட்சிகளுக்கும் மிருங்களுக்கும் படிப்பித்தால் அதற்குமாத்திரம் தாங்கள் உதவிசெய்வோம் என்பார்போலும். அவர்கள் வேஷம்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடி. கொஞ்சமேஜும் செய்யப்பிரயத்தினப்படவில்லையே. காலேஜை, வைக் ஸ்கல்களிலிருங்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளத்தில் உதவிசெய்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கார்மல் பாடசாலைகளில் பழகினால்தான் உதவியே யொழிய மற்றப்படி இல்லை. உபாத்தியாயர்கள் பழக உயர்ந்த கார்மல் பாடசாலை இவ்விராஜதானியில் ஒன்றேதானிருக்கிறது. அதில் காலேஜை வைக் ஸ்கல்களுக்கு உபயோகப்பழகும் உபாத்தியாயர்கள் கொஞ்சம். ஆகையால் அவ்விஷயத்திலும் அவருக்குச் செலவதிகமில்லை. இப்போது குக்கும் கவர்மெண்டார் உதவிசெய்யும்படியான வைக் ஸ்கல்களில் வித்தியா போதன பாடசாலைகளில் பழகின உபாத்தியாயர் நூற்றுக்கு ஐந்து இருப்பது கஷ்டம். இவர்கள் சிஜுமாய் உதவிசெய்து தற்கால படிப்பின் கிளைமையை சிரிதிருக்க என்னில் இப்பேர்க்கொத்த பாடசாலைகள் இவ்விராஜதானியில் நாளை ந்து ஏற்படுத்தக்கூடாதா? பண்தை பர்மாசன்டையிலும் மற்ற உபயோகமில்லாத விஷயங்களிலும் கரிமாக்கிக் வித்தையை பூர்த்தியாய் அச்டடைபண்ணி க்கொண்டு வருகிறார்கள். எதைக்கேட்டபோதிலும் பணமில்லை, பணமில்லை யென்று சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்லியிட்டால் தப்பித் துக்கொள்ளுவதுபோலே, என் இல்லையென்றுக் கேட்பதா? இவர்கள் வகுல் செய்யும் வரியிலிருக்க முன் ரூஜாக்களைப்போல் என்ன உதவி செய்கிறார்கள். அவர்களாலகவேண்டிய நன்மை எவ்வளவோலிருக்க ஒன்றாகும் செய்யாயர்கள் படிப்புக்கு நாமே வரிபோட்டுக்கொள்ளவேண்டும்; ரோட்டு நாமே கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்; ஏரி நாமே மராமத்து பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும்; எல்லாம் நாமே செய்துக்கொள்ளவேண்டும் இயர்கள் செய்வதென்னமோ?

படிப்பு விஷயத்தில் இப்படி செய்யும் அச்டடை கவர்மெண்டாருக்குத் தகுந்ததல்ல. ஜனங்களின் இறுப்பாசாதகத்திற்கு மூலமாயிருக்கப்பட்ட படிப்பின விஷயத்தில் இவ்வளவாயின மற்ற விஷயங்களில் என்ன நன்மை பெற என்னக்கூடும். அப்போதப்போது, பிச்சையிட்டது போதும் நானைக்கட்டிவையும், என்ற சொல்லும்படியாய் பின்னொலுடைய சம்பள முதலாவைகளை உயர்த்தி விடுகிறார்கள். இதர தொழில்களிலிருப்பவர்களுக்கு இவ்விஷயங்களில் மிக அக்காணிருப்பது கழனமாக்கயால் உபாத்திமைத் தொழில் கடத்தும் எம்மோடூற்றவர்களே இவ்விஷயங்களைக் கவனித்து இதற்கு மாதொரு இடையூறுவராமல் சாதனங்கள் செய்விக்கவேண்டுமென்பது எமது பிரார்த்தனை.

இலக்கணம்.

இலக்கணம் சரியானவழியில் கற்பிக்கவேண்டுமானால், தற்காலத்தில் சிறுவர்களுக்காக உந்தேசித்திருக்கும் புஸ்தகங்களில் ஒன்றேனும் பயன்படாது. இலக்கணம் கற்பிக்கவேண்டியவழி இன்னதென்று தெரிகிறார்கள், புஸ்தகத்தாலாவதென்னவென்றால் கற்பிக்கவேண்டியசரியான வழி தெரிக்கவர்கள் நூற்றுக் கெத்தனைபேர் இருக்கிறார்கள்? மேலும் எல்லாவிஷயங்களிலும் சமர்த்தராயிருக்கும் உபாத்தியாயர்கள் ஏத்தனைபேர் இருப்பார்கள்? எல்லாம் தெரிக்கிறுப்பதோயினும் ஒவ்வொரு தினாமும் பிரதியிடத்திலும் வெவ்வேறும் ஏற்படுத்திச்சொல்லுவது எவ்வளவுக்கும் அப்படிச் சொல்லுவதாயிருந்தால் இப்புஸ்தகங்களாலாவதென்?

இலக்கணம், எழுத்தியில், பதவியில், புணரியல் முதலாயிருத்தபோதிலும், நாம் படிப்பிக்கவேண்டியது அப்படியல்ல. எழுத்தகிகாரத்தின் சங்கதிகள் தெரியாமுன்னும் எழுத்தகிகாரமென்னும் பெயரைப்பற்றி வியாக்கியானம்செய்வதாலாவதென்ன? பின்னைகளுக்குக்கிரால்ஹியமாகாத விஷயத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று பலதரம் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகையால் இலக்கணத்தைக் கற்பிக்கவேண்டிய வழியைப்பற்றியும் ஆரம்பிக்கவேண்டிய இடத்தைப்பற்றியும் பின்வரும் பாடங்களின்மூலமாகக் கூற முயல்வோம்.

1-ம் பாடம்.

ஒரு காக்கை தண்ணீர்குடிக்க ஒரு பாத்திரத்தினஞ்சையில் வந்தது,
அது தன் கழுத்தைக்டிடியும் தண்ணீர் எட்டவில்லை.

பிறகு சில கந்தளைப்பொரிக்கீக்கொண்டுவந்து அகில் போட்டது.

உடனே தண்ணீர்மேலேவர குடித்து தாகம் தீர்த்துக்கொண்டது.

மேர்சொன்ன கதையானது அனேக பிரிவுகளாயிருப்பதைக்காட்டி ஒவ்வொருபிரிவும் ஒரு முடிவின் சங்கதியைத் தெரிவிக்கிறதென்று தெரிவித்து அவைகளுக்கு பெயர் வாக்கியமென்று சொல்லவும், ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் பிறகு கொஞ்சம் நிறத்தவேண்டுமென்றும், அவ்விடத்தில் முற்றுப்புள்ளி போடவேண்டுமென்று சொல்லவும்.

இராமன் போனுன்.

காம் ஒடினது.

கோபாலன் வந்தான்.

மேற்கூறிய வாக்கியங்களில் போனுன் என்னும் பதம், இராமன் இன்னது செய்தான் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

இடினது என்பது நாயிலுடையசெயலைத் தெரிவிக்கிறது. வந்தான் என்பது கோபாலன் இன்னது செய்தானென்பதை அறிவிக்கிறது.

போனுன், ஒடினது, வந்தான் என்னும் பதங்களில்லாவிட்டால், இராமன், நாய், கோபாலன் என்னும் பதங்கள்மாத்திரம் யாதொரு அமிப்பிராயம் அல்லது பயனையும் தெரிவியா.

போனன், ஒழினது, வந்தான் ஆகிய பதங்கள் வாக்கியத்தின் பயனின்த தெரிவிப்பதால், பயனிலை, மென்று பெயர். இராமன், காய், கோபாலன் என்னும் முதற்சொற்களுக்கு எழுவாய் என்று பெயர்.

வாக்கியம் என்பது ஏழுவாயும் பயனிலையும் கூடியதாம்.

ஏழுவாய் வாக்கியத்தின் முதற்பேரநுளாம்.

பயனிலையாவது வாக்கியத்தின் முதற்போருளின் செயலைக் காண்பிப்பதாம்.

பின் வரும் வாக்கியக்களில் எழுவாய் பயனிலைகளைக்காட்டுக.

இராமன் செய்தான். கோபாலன் பழக்தான். பசு ஓடினது. காய் குஜித்தது. எருது வண்டி இழுக்கும். பசு பால்கரங்தது.

2-ம் பாடம்.

பேயரிச்சீசால்.

புஸ்தகம், பிரம்பு, காய், இலை, மரம், கெருப்பு, இம்மாதிரியாய் வீட்டிலீருக்கும் அனேக வஸ்துக்களையும், வெளியிலிருக்கும் அனேகவற்றுக்கள், மிருகங்கள், மலிதர்கள் முதலால்வகைளின் பெயராயும் பிள்ளைகளைக்கொண்டு வரவழைக்கவும். அப்போதப்போது அவைகளை போர்ட்டில் எழுதவும் போர்ட்டில், புஸ்தகம், காய், இவைகள் இருக்கின்றனவா வென்று கேட்டு, அவைகளின் குறிப்பாகிய பெயர் இருக்கிறதென்று தெரிவிக்கவும். அவ்விடத்தில் புஸ்தகம் இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டுமானால் கான் அவ்விடத்திலேயே இருந்தால், புஸ்தகத்தைத்தொட்டு எடுத்துக்கொண்டுவா என்ற சொன்னால் எடுத்துக்கொண்டுவருவாய். தூரின்று கையால் காட்டினாலும் எடுத்துக்கொண்டுவருவாய். நான் வெளியிலிருந்து உன்னைக் கொண்டிவரக்கொன்னால் தொட்டுக்காட்டுவதற்கு இல்லை. அல்லது சுட்டிக்காட்டுவதற்கும் இல்லை. என்னசெய்தால் கொண்டுவருவாய் புஸ்தகம் என்று சொன்னால் கொண்டுவரலாம். இவ்விடத்தில் புஸ்தகம் என்னும் சொல் அவ்வள்ளுவுக்கு குறியாய்விட்டது. இப்படிப் பிரதிவள்ளுவுக்கும் குறி இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்து அது பேயர் என்று தெரிவிக்கவும்.

பேயரிச்சோல்லாவது, வஸ்துக்கள், மநிதர்கள், இடங்கள், முதலான வைகளின் பெயராக்காட்டும் சோல்லேயாம்.

3-ம் பாடம்.

வினைச்சொல்.

காய் ஓடினது, இராமன் அடித்தான், கோவிந்தன் கீக்தினை, புஸ்தகம் பட்டணத்திலிருந்துவந்தது.

இவ்விடத்தில், காய், இராமன், கோவிந்தன், புஸ்தகம், பட்டணம் முதலால்வகைளின் பெயர்ச்சொற்களாம்.

ஒடினது காயினது தொழிலை அல்லது செயலைக் காண்பிக்கிறது.

அடித்தான் என்பது இராமன் செயலைக் காண்பிக்கிறது. நீக்தினை என்பது செயலைக் காட்டுகிறது. வந்தது என்பதுபுஸ்தகத்தின் செயலைக் காட்டுகிறது. ஒகு, செயலைக்காட்டும், ஒடினது, அடித்தான், நீக்தினை, வந்தது என்னும் சொற்கள், செயல், தொழில், அல்லது வினைவைக்காட்டும் சொற்களாத வால் இவைகளுக்கு வினைச்சோல் என்கிற பெயர்வந்தது.

வினாக்கோல்லாவது போநுளின் தோழிலைக் காட்டுவதேயாம்.

பின்னரும் வாக்கியங்களில் பெயர்ச்சொல்வினைக்கொற்களைக் காட்டுக் காய்க்கிறதை, பூனை ஒடினான்.

வஸ்திரம் உலர்க்கதை, கோவிக்கண் பழத்தான்.

இராமன் வந்தான்.

4-ம் பாடம்.

உரிச் சொல்.

பெரிய அரசன், எல்லபையன், அறிவுள்ளமளிதன், சிறிய வீடு.

இவைகளில் பெரிய என்னும் சொல் அரசன் என்னும் பெயருக்கு முன் வந்து இன்ன அரசன், என்று தெரிவிக்கிறதால் அரசனுடைய குணத்தைக் காட்டுகிறது.

அதேவிதமாய் நல்லதென்பது வையனுடையவும், அறிவுள் என்பது மனிதனுடையவும், சிறிய என்பது வீட்டினுடைய குணத்தையும் காட்டுகிறது.

ஆக பெரிய, கல்ல, அறிவுள் சிறிய என்னும் சொற்கள் முறையே அரசன், வையன், மனிதன், வீடு என்னும் பெயர்ச்சொற்களின் குணத்தைக் காட்டுகின்றன.

மிகவும் அடித்தான்.

வேகமாய் ஓடினான்.

மெள்ள உட்காந்தான்.

இவைகளில், மிகவும் என்னும் சொல் அடித்தான் என்னும் வினையின் குணத்தையும், வேகமாய் என்பது ஓடினான் என்னும் வினையின் குணத்தையும்; மெள்ள என்பது உட்காந்தான் என்னும் வினையின் குணத்தையும், தனித்தனியே காட்டுகின்றது.

ஆக பெயருக்கு முன்வந்து பெயர்களின் குணத்தைக் காட்டும், பெரிய கல்ல, அறிவுள், என்னும் சொற்களும், வினைபத்தமுவி வினையின் குணத்தைக்காட்டும் மிகவும், வேகமாய், மெள்ள என்னும் சொற்களும் உரிச் சோற்களாம்.

உரிச் சோல்லாவது பெயர்ச்சோல்லுக்கும், வினாக்கோல்லுக்கும் முன் வந்து அவைகளுக்குறிய துணத்தைக்காட்டவறும் சோல்லாம்.

பின் வரும் வாக்கியங்களில் உரிச்சொற்களை எடுத்து ஏழாதக, கெட்ட மனிதன், இராமன் கன்றுப்படித்தான். இவன் மெதவாய்ச் சென்றுள. புள்தகம் அழகாய் இருக்கிறது. பொன் வெளுகனமாய் இருக்கும். வெள்ளக்குழி ரோ வேகமாய் ஓடினான்.

நாயோ நரியோ,

நானும் அவனும்,

அதுவே

இராமனை அடித்தான்.

இவைகளில், நாய் என்றும் சொல்லினீற்றிலிருக்கும் ஒவ்வொழும், எரியோ என்பதிலுள்ள ஓவையும், நானும் அவற்றும் என்பவைகளிலிருள்ள உம்மையும், ஆதலே என்பதிலுள்ள ஒயையும், இரசமனை என்பதிலுள்ள ஜையையும், தனித் தனி எடுத்துக்கொண்டால் அர்த்தமில்லாமற்போன்றும், பதக்களோடு சேரு மிழோது, துவைகளின் அர்த்தத்தை மாற்றுகின்றன. இப்பதங்கள் இடையில் வருவனவாதலால் இடைச்சொல் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

இடைச்சொல்லாவது தனியாய் வாமல் பதக்களை எடுத்துவநுவதாம். பின்வருபவைகளில் இடைச்சொற்களை எடுத்துக் கூறுக.

கத்தியால் வெட்டினுன். மலைனின்றும் வீழுத்தான். கானே கொடுத்தேன். அவனே செய்தான். தகப்பனுக்குப்பின்னை. தரித்திரகுக்கு பிச்சைகொடு.

பெயரியல்.

மனிதர்களும், அவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்களாகிய தேவர், கரன் முதலியவர்களும் உயர்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மனிதர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவை வேறு அல்லது மற்றக்குலம். குலம் என்பதற்கு தினையென்று சொல்லுவர்கள்.

ஆகையால் உயர்குலத்தைச் சேர்ந்த மனிதர், தேவர், கரன் என்பவர்களைக்குறிய சொற்கள் உயர்த்தினைச் சொற்களென்றும், உயிருள்ளனவைகளும், உயிரில்லனவைகளுமாகிய மற்றவைகளைக்குறிக்கிற சொற்கள் மற்ற என்கிற அர்த்தத்தைக் கொள்ளுகிற அல்தினை (அஃறினைச்) சொற்கள் என்று சொல்லப்படும்.

பொன்னன் மனிதனுடைய பெயர்.

மாமரம் மரத்திலுடைய பெயர்.

காக்கை பட்சியிலுடைய பெயர்.

பசு மிருகத்திலுடைய பெயர்.

இங்கிரன் தேவஜிலுடைய பெயர்.

பின்வரும் சொற்கள் என்னதினை என்று கூறுக.

செடி, புல், எலி, நாய், பம்யன், இராஜன், குடிகள், இராமன், பொன்.

கோபாலன் என்பது ஆண்சாதியைக்குறிக்கிறது. அள்ளை என்பது பெண்சாதியைக்குறிக்கிறது.

மனைவி என்பது பெண்சாதி யெண்பதைக் குறிக்கிறது.

மாம் என்பது ஒருசாதியையும், அதாவது ஆண், பெண், இரண்டில் ஒன்றையும் குறிக்கவில்லை. ஆகையால் அதற்குச் சாதியில்லை.

மனிதன் என்பது ஆணைக் குறிக்கிறது.

மனைவி பெண்ணைக்குறிக்கிறது.

சாதி என்பதற்குப் பரல் என்று சொல்லுவது.

ஆகையால் ஆண்சாதிக்கு ஆண்பால் என்றும், பெண்சாதிக்குப் பெண்பால் என்றும் சொல்லப்படும்.

மனிதர்களென்பது பலரைக்குறிப்பதால் பலரிபால் என்று சொல்லப்படும்.

மாம் என்பதற்குப் பால் இல்லையாயினும் ஒன்றையே குறிப்பதால் அதற்கு ஒன்றான் பால் என்றும், மாங்கள் என்பதற்கும் பால் இல்லையாயினும், பலவற்றைக் குறிப்பதால் பலவின்பால் என்றும் சொல்லப்படும்.

பட்சிகள், மிருகங்களில் ஆண் பெண் என்கிற வித்தியாசம் இருப்பினும் முக்கியமானவை அல்லனபற்றி, அவைகளை ஒன்றான்பால் பலவின்பால்களில் சேர்த்திருக்கிறது.

பின்வருபவைகள் என்னபால் என்று கூறுக.

மீனவி, மாங்கள், கேசவன், சணவன், செல்வன், புலி, காடுகள், கோவிஞ்சன், புஸ்தகம்.

மரம், புஸ்தகம், மீனவி ஆகிய பெயர்கள் ஒரு பொருளைக் குறிக்கின்றன.

மரங்கள், புஸ்தகங்கள், மீனவிகள் ஆகிய பெயர்கள் பல பொருளைக் குறிக்கின்றன.

இரு பொருளைக் காட்டுவது ஒருமை என் எனவும், பலபொருளைக்காட்டுவது பள்மை என் எனவும் சொல்லப்படும்.

பின் வருபவைகள் இன்ன என் என்று கூறவும்.

மேசைகள், பலகை, புத்தகம், காகிதங்கள், மனிதர்கள், செவி, கைகள், வஸ்திரம், வில்கள், பூட்டுகள், திறவுகோல்.

பேசுகின்றனன், முன்னின்று கேட்டுக்கொள்ளிடருப்பவன், அவ்யிடத் தில் இல்லாதவன் என பெயர்களை முன்று இடத்தில் இருப்பவைகளாக வருக்கலாம்.

பேசுகிநவன், நான் என்றும், முன்னின்றவனை கி யென்றும், அவ்யிடத் தில் இல்லாதவனை அவன் எவன் என்றும், பெண் பின்னொயாகில் அவள் என்றும், ஒன்றன்பால் சொல்லாகில் அது என்றும், பலவின் பாலைக் காட்டும் சொல்லப்படும் பேசுகிறவனிடத்திற்குத் தன்னைக் காட்டுவதால் தன்மை யென்றும், முன்னிற்கிறவன் இடத்திற்கு முன்னிலை யென்றும், மற்ற இடத்திற்குப் படர்க்கை என்னும் சொல்லுவார்கள்.

இடம்.	இருமை.	பன்மை.
தன்மை.	கான், யான்.	காம், நாங்கள்.
முன்னிலை.	தான்.	தாம், தாங்கள்.
படர்க்கை.	கி.	நீர், நீங்கள்.
	அவன்.	அவர்கள்.
	அவள்.	அவர்கள்.
		அவல், அவைகள்.

காம், நீர் என்பவை பன்மையோயினும் மரியானதகாட்டும்பொருட்டு ஒருமையாயும் வரும்.

பின்வருபவைகளின் இடத்தைக் கூறுக.

நானே செய்தேன்; கோபாலன் கொடுத்தான். இப்போது ஒடினவன் இயே, கல்லவர்களைப்போல நீ நட, தீயோர்களோடு இராமன் சேருகிறேன்.

மரம்சரம்தது.
மனிதனு பேசுகிறேன்.
வீடு வீழும்தது.
கால் ஒழிந்தது.

இவற்றன், மரம், மனிதன், வீடு, கால் ஆகிய பெயர்கள் எழுவாய். இவைகள் யாதொரு வேறுபாடில்லாமல் இயல்பரகவே வருகின்றன. இவைகளுக்கு எழுவாய் அல்லது முதல் வேற்றுமையென்று பெயர்.

இராமன் வந்தான்.
கோபாலன் தூங்கினான்.
நான் நடந்தேன்.

ஆகிய இந்த வாங்கியங்கள் பூர்த்தியாய் முடிந்திருக்கின்றன. இராமன் அடித்தான்
கோபாலன் வாங்கினான்.
நான் எடுத்தேன்.

இவ்வாக்கியங்களில் எழுவாய் பயனிலைகளிருந்தபோதிலும் அர்த்தம் பூர்த்தியாகவில்லை.

கணக்கு.

(தொடர்ச்சி.)

பிறகு இதுவரைக்கும் நாம் சொன்ன எண்களுக்குத் தூரிகள் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.

ஒன்று என்பதற்குக்குறி	1
இரண்டு	2
மூன்று	3
நான்கு	4
ஐஞ்சு	5
ஆறு	6
எழு	7
எட்டு	8
ஒன்பது	9

பத்து என்பதற்குக் குறியில்லை.

ஆகையால் பத்தெல்லா மொரு இடத்திலும் ஒன்றெல்லாம் வேறுபிடத் திலும் எழுதி இது பத்தைச்சேர்ந்த இடம், இது ஒன்றைச்சேர்ந்த இடம் என்று வித்தியாசம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எப்படியெனில், பத்து என்று சொல்லும்போது ஒரு பத்து ஆகிறது. ஒன்றுகள் ஒன்றுமில்லையாக மால் ஒன்றுமில்லை யென்பதைக் குறியாகக் காட்டுகிற ஓ பிர்து அல்லது

பூச்சியத்தை முதலில் எழுதி, அதற்கு இடதுபக்கத்தை பத்துகள் ஸ்தானமாக்கி ஒருபத்து ஆகையால் 1 எழுதி ஆக பத்துக்குக் குறியாக 10 என்று எழுதவும். பிள்ளைகள் மனதில் பூச்சியமிருக்குமிடம் ஒன்று ஸ்தானத்தையும் ஒன்று இருக்குமிடம் பத்து ஸ்தானத்தைக்குறிப்பதென்று கண்றுப்பு பதிய வைக்கவேண்டும்.

ஆகையால் இப்பொழுது பதினெட்டு எழுதவேண்டுமோனால், பதினெட்டு மில் ஒரு பத்தும் ஒரு ஒன்று மிருப்பதால் பத்து ஸ்தானத்தில் ஒன்றும் ஒன்று ஸ்தானத்தில் ஒன்றும் ஆக 11 என்று எழுத வேண்டும். இம்மாதிரியாய்

பனிரண்டு	12
புதின்மூன்று	13
பதினாண்கு	14
பத்தொன்பது	19
இருபது	20
இருபத்தெந்து	25
மூப்பது	30
நாற்பது	40
எண்பது	80
தொன்னூறு	90
தொன்னூற்குறுங்பது	99

நாற இதை எழுதக் கொஞ்சம் போகிக்கவேண்டும். ஒன்று ஸ்தானத்தில் எப்படி ஒன்பது ஒன்றுகள் எழுதி பத்து எழுத முடியாமல் வேறு ஸ்தானம் தேடலாயிற்றோ அம்மாதிரியாய்ப் பத்து ஸ்தானத்தில் ஒன்பது பத்துவனாக்கு எழுதலாம் பத்து பத்து எழுத முன்பு பத்துக்குச் செய்ததுபோல இதற்கும் பத்து ஸ்தானத்திற்கு இடது கைப்பக்கம் ஒரு ஸ்தான மேற்படுத்திக்கொண்டு நாற இந்தனை என்று குறிக்கவேண்டும். நாற எண்ணும்போது ஒன்று ஸ்தானத்திறும் பத்து ஸ்தானத்திறும் ஒன்றுமில்லை யாகையால் அவ்விரண்டிற்கும் பூச்சியம் எழுதி நாற ஸ்தானத்தில் ஒரு ஊருகையால் ஒன்றும் எழுதி ஆக 100 என்று எழுதவேண்டும்.

அப்பியாசம்.

(1.) பின் வரும் எண்களை வாகிக்கவும் 28, 46, 59, 80, 70, 97, 66, 55, 42, 34, 56, 100, 90, 78, 54, 32, 49, 26, 73, 61, 93, 26 75, 47, 68, 16, 5, 18, 3, 99.

(2.) பின்வருவதைகளை எண்களினால் குறிக்கவும். இருபத்தெட்டு; நாற்பத்திரண்டு; ஐம்பத்தொறு; மூப்பத்தொன்பது; நாற; தொன்னூறு; எண்பத்தி ஒன்று; தொன்னூற்குறுங்கு; மூப்பத்து இரண்டு; பதினாண்கு; அஹபத்து ஏழு; நாற்பத்து ஏழு; ஐம்பத்து ஐந்து.

(3.) பின் வரும் எண்களை எழுத்தால் எழுதவும் 5, 9, 15, 18, 24, 26, 36, 43, 54, 59, 66, 79, 88, 45, 67, 89, 92, 95, 96, 99.

(4.) பின் வரும் எண்களை பத்துகளாகவும் ஒன்றுகளாகவும் பிரிக்கவும் 46, 13, 26, 15, 56, 5, 14, 28, 30, 20, 34, 40, 49, 78, 66, 77, 69, 46, 55, 54, 78, 80, 95, 86, 99, 100, 10, 86, 1.

இரண்டு குதிரையும் மூன்று குதிரையும் எத்தனை குதிரை? மூன்று பல்லக்கையும் ஏழு பல்லக்கையும் எத்தனை?

நான்கு புத்தகமும் இரண்டு புத்தகமும் எத்தனை? மூன்று பல்லக்கையும் இரண்டு புல்தகமும் எத்தனை?

XV

முதல் மூன்றிற்கும் முறையே 5 குதிரை, 10 பல்கை 6 புத்தகம் என்று சொல்ல வாண்காவதிற்கு ஒன்னு வென்று சொல்லுவது? 5 பல்கை பென்று சொல்லுவோ மென்றால் மூன்று பல்கை தானிருக்கிறது? அல்லது ஒரு புல்தகம் என்று சொல்ல இரண்டு புல்தகம் தானிருக்கிறது. என்ன வென்று சொல்லுவது? ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு இல்லை ஆகையால் கூட்டமுடியாது, முன் மூன்று உதாரணங்களில் ஒரே பெயரையுடைய வஸ்துகளாத லால் கூட்ட முடிந்தது. நான்காவதில் வேறு வேறு பெயரையுடைய வஸ்துகளை கூட்டவேண்டியதால் முடியலில்லை. மேற்சொல்லியவற்றை பெல்வாம் கேட்டு, ஒரே பெயரையுடையவைகளைத் தான் கூட்டலாம் என்று வரவழூத்து மனதில் பதியும்படி செய்யவும்.

கூட்டுக்

(1.) 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 4, 7, 3, 2, 8, 7, 6, 5, 4.

(2.)	3	2	1	8	2	4	8
	4	5	2	9	3	5	9
	5	3	3	8	6	6	7
	7	6	4	7	7	7	6
	8	7	5	6	8	8	5
	9	8	6	5	9	9	4
	—	6	7	4	3	—	3

(3.)	7	8	9	7	8
	6	7	8	6	7
	5	6	7	5	6
	4	5	6	3	5
	3	4	5	1	4
	2	3	4	2	1
	1	2	3	6	2
	—	1	2	7	9
			1	8	—

2. 14யும் 15யும் கூட்டுக்.

ஒரே பேரையுடையவைகளைத்தான் கூட்ட முடியுமால்லால் ஒன்றக்கொடு ஒன்றையும் பத்துக்கொடு பத்தையும் கூட்டவேண்டும்; அதாவது பதினாலூ 10-ம் 4 மாகவும் பதினைக்கை பத்தும் ஐந்துமாகப் பிரித்து ஆக 4-ம் 5-ம் ஒன்பது பத்தும் பத்தும் இருப்பது என்று கூட்டி மொத்தம் இருப்பதும் ஒன்பதும், இருபத்தொன்பது என்றும் இவைகளைப் பிரித்து ஒன்றுமிக் கொவேண்டும். இங்கிடத்தில் எண்களைப் பிரித்தப் பாகங்களைக் கூட்டி மறுபடியும் மொத்தம் ஏற்பட்டதென்று தெரிவிக்கவும்.

கூட்டுக.

(1.) 15, 28 ; 24, 32 ; 12, 34 ; 56, 23 ; (2.) 43, 24 ; 52, 63 ;
36, 63 ; 43, 54 ; (3.) 14, 13, 22. கூட்டுக.

இவ்விடத்தில் 4, 3, 2 முதலான ஒன்றுகளையும் 1, 1, 2 முதலான பத்து களையும் கூட்டவேண்டியதால் ஒன்றுகளைபெல்லாம் ஒன்றின்கீழான்றும், பத்துகளையெல்லாம் ஒன்றின்கீழ் ஒன்றும் எழுதினால் கூட்டுவதற்குச் சுலபமாயிருக்கும். எப்படியெனில்,

14	இகில் 4, 3, 2—9 ஒன்று.
13	1, 1, 2—4 பத்து.
22	இவைகளை அத்தன் கீழ் எழுதவேண்டும். அதாவத் பத்தின் கீழ்ப்பத்தும் ஒன்றின் கீழ் ஒன்றும் எழுத வேண்டும்.
49	

கூட்டுக.

14, 11, 25 ; 41, 24, 35 ; 15, 22, 61 ; 14, 23, 32.
3. 13, 24, 35 கூட்டுக.

13	இகில் 12 ஒன்றகளும் 6 பத்து மிருக்கின்றன. 12 ஒரு பத்தும் 2 ஒன்று மாகையால், ஒரு பத்தை 6 பத் தொடி சேர்த்துக்கொள்ளவும்.
24	
35	

6,12

72

கூட்டுக.

(1.)	15, 26, 37, 28 ; 38, 39, 21 ; 48, 52 ;
(2.)	21 74 11 25 .16 7
	32 15 24 13 27 5
	43 11 36 24 28 16
	— — 18 35 29 59

(3.)	14 6 15 1 19
	5 18 6 2 8
	28 3 27 14 16
	2 49 8 3 5
	49 18 28 15 14
	— — 4 6 12
	— — 13 25 41
	— — — 16 —

(4.)	5 41 8 13 64
	6 23 19 24 2
	14 18 17 45 3
	21 9 16 2 8
	46 4 15 3 10

ஒரு புஸ்தகம் 7 வை விலை யானால் 2 புஸ்தகம் என்ன விலை.

ஒரு புஸ்தகம் விலை 7 வை.

இரு புஸ்தகம் விலை இரு 7 ... 14 வை.

14 வைக்கு 1 ஆறு 2 வை விலை.

49

- (1.) ஒரு பென்ஸல் 8 வை ஆனால் இரண்டு பென்ஸல் என்ன விலை ?
- (2.) ஒரு காகிதம் 1 வை ஆனால் 8 காகிதம் என்ன விலை ?
- (3.) ஒவ்வொருவனுக்கு 9 மாம்பழும் கொடுத்தால் இரண்டு பேருக்கு எத்தனை வரும் ?
- (4.) ஒரு பிள்ளைக்குப் பத்துப் பலபம் மற்றொரு பிள்ளைக்கு 10 பலப மும் கொடுத்தால் மொத்த மெத்தனை ?
- (5.) இரண்டாணுவாக்கு எத்தனை வை.

3—1—3

3—2—6

3—3—9

3—4—12

3—5—15

3—6—18

3—7—21

3—8—24

3—9—27

3—10—30

3—11—33

3—12—36

- (1.) 3 காலனுவக்கு எத்தனை வை ?
- (2.) 3 அரை அனுவக்கு எத்தனை வை ?
- (3.) 3 முக்காலனுவக்கு எத்தனை வை ?
- (4.) 3 அனுவக்கு எத்தனை வை ?
- (5.) 3 அனுவக்கு எத்தனை அரை அனு ?
- (6.) 3 அனுவக்கு எத்தனை காலனு ?
- (7.) ஒரு மாம்பழும் முக்காலனுவானால் 3 மாம்பழும் என்ன விலை ?
- (8.) ஒரு பென்ஸல் 5 வை யானால் மூன்று பென்ஸல் என்ன விலை ?
- (9.) ஒவ்வொருவனுக்கு 7 வாழைப்பழும் கொடுத்தால் மூன்று பேருக்கு என்னவரும் ?
- (10.) ஒரு பலகை 11 வை ஆனால் மூன்று பலகை என்ன விலை ?

- (11.) ஒரு புஸ்தகம் 10 வை விலையானால் 3 புத்தகம் விலை என்ன?
- (12.) ஒவ்வொருவன் எட்டுச் சுமை அக்கினுள் மூன்றுபேர் எவ்வளவு தூக்குவார்கள்.

4— 1— 4
 4— 2— 8
 4— 3—12
 4— 4—16
 4— 5—20
 4— 6—24
 4— 7—28
 4— 8—32
 4— 9—36
 4—10—40
 4—11—44
 4—12—48

- (1.) எத்தனை மூன்று 12? எத்தனை நான்கு 12? எத்தனை ஆறு பன் விரண்டு?
- (2.) எத்தனை 6, 24? எத்தனை 8, 24? எத்தனை 12? 24?
- (3.) எவ்வெம்மாதிரியாய் 36 இடைக்கு?
- (4.) ஒரு அனைவுக்கு எத்தனை காலனு? நாலனுவுக்கு எத்தனை பை?
- (5.) நாலு அரை அனைவுக்கு எத்தனை பை?
- (6.) நாலு காலனுவுக்கு எத்தனை பை?
- (7.) நாலு முக்காலனுவுக்கு எத்தனை?
- (8.) நாலு பந்து எத்தனை?
- (9.) ஒரு 11 பை விழுக்காடு பலகை வாங்கினால் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்?
- (10.) காலு எட்டுக்கால் பூச்சிக்கு எத்தனை கால்?
- (11.) ஒவ்வொருவனுக்கு 7 மாம்பழம் பங்கிட்டால் 4 பேருக்கு என் எவரும்?
- (12.) ஒரு தண்டு நாடா 5 பை விழுக்காடு நாலு நாடா வாங்கிக் கையில் 4 பை விழுக்கால் மொத்த மெவ்வளவு?

மேற் கொல்லியிருக்கப்பட்ட பெருக்கல்வாய்ப்பாட்டையும், காணய் வாய் பாட்டையும் கண்சியில் வைத்துக்கொள்ளாமல் நடுவில் நடுவில் கொஞ்சம் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டே வரலாம்.